



ONNEKSI OLKOON 60 VUOTIAS JOENSUUN LATU

Joensuun Latu täyttää tänä vuonna 60 vuotta. Seuran perustava kokous pidettiin lokakuun 16. päivänä v. 1951. Vietämme juhlaamme täsmälleen samana päivänä sunnuntaina 16.10 ”työn merkeissä” Lykynlammella.

Johtokunta on miettinyt pitkään ja hartaasti riittävän arvokasta tapaa juhlistaa tasavuosiämme. Ketään ei ole viehättänyt ajatus kokoontua sisälle juhlahuoneistoon, pitää ja kuunnella puheita, jakaa kunniamerkkejä sekä kehua itseämme ja toisiamme – vaikka siihen olisikin aihetta.



Päätimme kaikille kaupunkilaisille avoimesta iltapäivästä, jossa esittelemme seuraa, toimintaamme ja itse harrastamiamme terveellisen liikunnan tapoja. Jossa pääsee kokeilemaan mahdollisesti uusia lajeja, jossa voi pitää muuten vain hauskaa tai käydä pullakahvilla ja nauttia toisten samanhenkisten hyvästä seurasta.

Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja joutuvat viran puolesta pönöttämään tunnin verran, ja kuuntelemaan onnitteluita – kaupungin suurimmalla urheiluseuralla saattaa olla aika monta ystävää ja onnittelijaa. Lahjat osoitamme johonkin hyvään tarkoitukseen – tätä kirjoitettaessa työnimenä on ”vuohi Namibiaan”.

Latulaistenkaan ei tarvitse pönöttää: pohdinnan jälkeen päätimme, että palkitsemisia ja kunniamerkkejä ei keskusjärjestöltä anota, ei jaeta. Vaikka syytä olisi ja ahkeria tapahtumien järjestäjiä ja talkoolaisia olisi vaikka kuinka. Joku voi rintapielen koristeita arvostaa, mutta missä niitä pitäisi? Mehän tunnemme ja tiedämme toisemme muutenkin.

Lyky on auki koko päivän 12:00 – 16:00, **TERVETULOA KAIKKI LATULAISET!** Ottakaa ystävänne mukaan, talo on auki kaikille! Pullakahvit tarjoillaan tasapuolisesti kaikille. Ei Tertun ja talkoolaisten munkkikahveja, koska tällä kertaa hekin ovat juhlissa vieraina. Kahvituksen järjestävät Kaiken Maailman Martat.

Ulkona tapahtuu monenlaista:

- Maastossa on suunnistusrata, jonka voi kulkea juosten tai kävellen. Ratamestari antaa ohjeajan, mutta kukaan ei kilpaile toista vastaan, kuten ei Ladun

tilaisuuksissa muutenkaan. Lammen reunat ja harjut ovat sopivan haastava alue. Ratamestarina on alan ammattilainen, joka osaa laatia juuri sopivan radan.

- Kuntoradan voi kävellä sauvojen kera tai ilman kerran-pari tai niin monta kertaa kuin huvittaa. Ladun sauvakävelyohjaajat opastavat lähtöpisteessä oikeaan sauvojen käytön tekniikkaan, joka ei ole helpolle tai tehokkaalle kävelyllä lainkaan yhdentekevää.
- Lammella voi meloa: saunalaiturilla kokeneet melojat ja melonnanohjaajat antavat pikaopastuksen, jonka jälkeen tuttua maisemaa voi katsella uudesta näkökulmasta liki vedenpinnan tasolta. Kalusto on helppokäyttöistä ja taatusti turvallista.
- Rannassa kodan edessä on nuotio, jolla voi paistaa paitsi makkaraa myös tikkupullaa. Ellet ole paistanut sellaista ennen, saat opastuksen. Pullareseptin saat kaupanpäälliseksi.
- Tunnin välein nuotiolla lauletaan Jorma Reijosen johdolla reippaita retkilauluja. Näitähän on lauletu parin talven ajan sisällä, mutta ulkoilma palavan nuotion ääressä vasta avaa äänen!
- Tasatunneilla tapahtuu pimeässä kodassa kaameita! Kaupunginteatterin näyttelijä Arto Heikkilä kertoo lapsille kummitusjuttuja. Jos alkaa pelottaa liikaa, aikuiset ovat nuotiolla heti oviverhon takana.
- Seikkailurata lapsille. PK Ammattikorkeakoulun ammattilaiset rakentavat jännittävän, mutta turvallisen radan kaikenikäisille. Sisältö ja haasteet ovat salaisuus päivän järjestäjillekin.
- Ylhäällä lammelle laskeutuvan polun alussa on 4 varustepistettä, joissa tunnetut latulaiset näyttävät ja esittelevät varustustaan ja valittuja kuvia retkiltään
 - ✓ Alpon rinkka – Alpo reissuaa Lapissa vähän väliä ja on tunnettu harkitusta ja kevyestä varustuksestaan. Mitä on rinkassa ja minne sillä varustuksella uskaltaa lähteä
 - ✓ Eeron talvivarustus – Eero liikkuu paljon Pohjois-Kalotilla talvisin ja on kulkenut sekä Grönlannin poikki että Huippuvuorilla. Kuinka paljon tavaraa tarvitaan 5 viikon yhtämittaiseen jäätikkövaellukseen ja minne se mahtuu?
 - ✓ Miken pyöräilyvarustus – Mike liikkuu maantiepyörällään kaukana ja pitkiä matkoja. Pyörän laukkuihin ei paljoa mahdu, mutta onneksi sillä pääsee liukkaasti paikasta toiseen. Mikä on minimivarustus?
 - ✓ Liisan melontavarustus – Liisa meloo lyhyitä ja pitkiä matkoja, joka vuosi viikonkin reissuja, tänä vuonna Saimaan lisäksi mm. Laatokalla. Kajakkiin mahtuu paljon, minkähänlainen tavaravuori?
- Lykyn maastoissa voi ulkoilla muuten vain. Tutut latupohjat näyttävät kesäkuosissaan ihan toisenlaisilta.
- Saunat ovat lämpimänä koko päivän ja uimaan pääsee.
- Yllätysohjelmanumeroita saattaa olla – sinäkin voit sellaista ehdottaa.

- Majassa sisällä on koko ajan kahvitarjoilun lisäksi toiminnan esittelyä:
- Kuvasarjoja Ladun retkiltä sekä seinällä olevina tarinoina että heijastettavina retkikertomuksina. Monelta eri vuodelta, monennäköisiä maisemia, tuttuja ja tuntemattomia, hienoja retkikohteita.
- Kuvia, mahdollisesti videota vuosien varrelta.
- Retkiruokia – suosittujen retkiruokakurssien pitäjät Liisa ja Ritva tuovat esille kuivuriensa tuotoksia ja ehdottelevat niiden perusteella rakennettavia herkkuateriakokonaisuuksia. Ei kannata kantaa raskasta ruokaa, kun kuivatetuista saa maastoon kuljetettuna parempaa!

Lokakuun puolivälissä sää on tietenkin arvaamaton. Nuotion voi siirtää laavuun katon alle, varuste-esittelyitä varten on varalla puolijoukkueteltat. Majaan mahtuu sovittelemalla paljon, on vain vähän ahtaampaa mutta kenties samalla tunnelmallisempaa...
Ulkoliikkujat eivät vähästä välitä.

Eiköhän merkitä 16.10 kalenteriin, tulla yksin tai koko perheen voimalla ja oteta ystävätkin mukaan!

Eero

 JOENSUUN LATU TOIMINTAKALENTERI SYYSKAUSI 2011			
pvm	vpv	sisältö	vastuuhenkilö/tiedustelu
24.8.	ke	Jäsentiedote 2/2011	Eila Partanen
Keväällä		Perinteiset tanssit –tanssikurssi	Eila Partanen
Syyskuu		Karjalan kävelyviikot www.karjalainen.fi / liikuntaviikot	Pirjo Saukkonen
3.–10.9.	la-la	Syysvaellus Kevolla	Kumpe
5.9.	ma	Sauvakävelyilta	Pirjo Saukkonen
12.9.	ma	Valokuvailta 3	Eero Oura
17.9.	la	Kolin ruskavaellus	Toivo Turunen
24.-25.9.	la-su	Viikonloppuretki Juuka-Aronsalmi	Reino Moller
25.9.	su	Sydän- ja polkuretki	Riikka Turunen
25.9.	su	Viinijärvi-Taipaleenjoki melonta	Matti Nylander
3.10.	ma	Valokuvailta 4	Eero Oura
16.10.	su	60-vuotisjuhlat	työryhmä
22.- 23.10.	la-su	Suomen Ladun syysliittokokous	Eero Oura
7.11.	ma	Valokuvailta 5	Eero Oura
16.11.	ke	Syyskokous	Eero Oura
19.- 20.11.	la-su	Rospuuttoretkeä Koivusuolle	Eero Oura
25.- 27.11.	pe-su	Viikonloppuretki Utöhön	Matti Nylander
3.-10.12.	la-la	Kaamoksen hiihtoviikko	Puijon Latu
28.12.		Jäsentiedote 1/2012	Eila Partanen

Haluatko Ladun tapahtumista muistutuksen sähköpostiisi? Jos haluat listalle tai pois listalta, ilmoita Ladun jäsentiedottajalle Eila Partaselle, [eila.partsu\(at\)gmail.com](mailto:eila.partsu(at)gmail.com)

PERINTEISET TANSSIT –TANSSIKURSSI

Haluatko oppia tanssimaan perinteisiä tansseja tai kertaamaan vanhoja taitojasi? Latulaisten toivomuksesta järjestetään tanssikurssi ensi vuoden alkupuoliskolla, mikäli tanssikärpäsen puremia on riittävästi. Jos olet kiinnostunut osallistumaan yksin tai kaksin, niin ilmoita lähes **sitova osallistumisesi 15.10. mennessä** Eila Partaselle, eila.partsu@gmail.com tai p. 050 381 2018. Alustavan suunnitelman mukaan tanssikurssi järjestettäisiin neljänä iltana: 3 h/perjantai-ilta tai sunnuntai-iltapäivä.

SYYSVAELLUS KEVOLLA 3. – 10.9.

Tunturikerho Kumpe tekee syysvaelluksen Kevolle 3. – 10.9. Joensuun Ladun jäsenet ovat tervetulleita mukaan.

Ilmoittautumiset Johannalle, p. 050 33 17 876 tai johanna.lappalainen.1(at)luukku.com Seuraa Kumpen tiedotusta sivulta www.tunturilatu.fi / Kumpe / toimintakalenteri.

SAUVAKÄVELY 5.9.

Sauvakävelemme maanantaina 5.9. klo 18.00 alkaen Repokallion lenkillä. Verryttelemme, kävelemme ja venyttelemme mukavalla porukalla. Mukana useita ohjaajia ja vauhtia pidämme osallistujien toiveiden mukaisesti. Sopii vasta-alkajasta konkariin, sauvoja lainataan ja säävarausta ei ole. Tervetuloa nauttimaan liikunnasta syksyisessä luonnossa!

Lisätietoja Pirjo Saukkonen 040-5090705

VALOKUVA- JA VARUSTEILTA 3.

Maanantaina 12.9. klo 18.00 – 20.00 Carelicumin auditorio, Torikatu 21 C.

Teema: LADUN RETKILTÄ. 12 latulaisen ryhmä kävi hiihtämässä ja vetämässä ahkioitaan Ruotsin parhaalla retkeilyalueella Abiskosta – Kebnekaiselle ja Nikkaluoktaan. Miten majoihin mahtui, oliko Tjäktjapassilta kuvaillun mukainen upea näkymä, onko Kebnekaisen vuorimassiivi maineensa veroinen?

Retkeläiset näyttävät kuviaan ja kertovat kokemuksiaan.

18 hengen Ladun ja Kauhojen melontajoukko matkusti Sortavalaan päästäkseen luoteisen Laatokan saaristoon melomaan. Millaista on Euroopan jyrkimmän elintasarajan

toisella puolella? Kannattaako alueelle perustaa jo monta vuotta suunnitteilla ollut kansallispuisto. Pääsivätkö melojat Konevitsan luostarisaarelle asti?

Melonnan aikana nopeampaan ja rauhallisempaan ryhmään jakaantuneet retkeläiset näyttävät kuviaan ja kertovat kokemuksiaan.

KOLIN RUSKAVAELLUS 17.9.

Syksyn patikkaretki Kolin upeissa vaaramaisemissa.

Aika: lauantai 17.9.

Lähtöpaikka: Siltakatu, matkailupysäkki, Joensuu

Linja-autoreitti:

8:00	Siltakatu
8:10	Jukolanportti
8:15	Lehmonkoulu
8:20	Lehdokki
8:30	Uuron risteys
8:30	Kontiolahti vesitorni, Vt 6
9:00	Kopravaara
9:20	Kopravaarasta lähtö Hotelli Kolille
10:00	Hotelli Kolilta lähtö patikkaretkelle

Vaellusohjelma:

Linja-autolla ja omilla autoilla tulleiden kokoontuminen Kolin Future Freetimen pihassa kello 9:00. Ryhmiin järjestäytymisen jälkeen siirrytään linja-autolla Hotelli Kolille.

Jatketaan ryhmissä vaellusta Ukko-Kolin näköalapaikoilta Ikolanahon-Jeron Verkkovaaranreittiä Kopravaaraan noin 13 kilometriä. Toinen reittivaihtoehto Mäkrävaaran kautta Ikolanaholle noin 16 km. Verkkovaaran upealla nuotiopaikalla on tulet, makkarat ja kahvit.

Saunat: Future Freetimessä ovat rantasaunat lämpiminä kello 14:00 alkaen.

Ruokailu: saunomisen jälkeen nautitaan keittopäivällinen Future Freetimessä.

Paluukuljetus: Paluu Hotelli Kolille ja Joensuuhun linja-autolla lähtee noin kello 18:00

Hinta: 28 € sis. linja-autokuljetukset, tarjoilut taukopaikoilla, saunomisen ja ruokailun sisältäen kuljetuksen Kopravaarasta Hotelli Kolille.

Ilmoittautuminen: myös omalla autolla saapuville 16.9.

Future Freetime, p. 0400 374 830
 Toivo Turunen, p. 0400 375 070
 Kimmo Kurvinen, p. 0400 920 412

Järjestäjä: FUTURE CLUB ry

VIIKONLOPPUVAELLUS JUUKA – ARONSALMI 24.-25.9.

Juuan pohjoisilla saloilla on kovin vähän asutusta eikä moni ole siellä käynyt. Teitäkin on vähän - ja vain metsäautoteitä. UKK-reitti kulkee [Juuan kirkolta Aronsalmen](#) kautta Nurmeksen keskustaan ja edelleen pohjoiseen. Matkaa on 40 km – kaksi reilua päivämatkaa. Mutta maasto on valtaosin helppokulkuista kangasta ja tasaista. Nähtävää on mm. Porttilouhen rotkolaakso. Välillä on Kiteenjärven autiotupa.

Teemme sinne viikonloppuvaelluksen syyskuun lopussa parhaaseen ruska-aikaan, kun silti vielä on siedettävän lämmintä. Lähdemme Joensuusta lauantaiaamuna, ajamme mahdollisimman vähillä autoilla Juukaan. Siellä voi hoitaa ostokset samaan aikaan, kun pikku porukka käy viemässä yhden auton odottamaan Aronsalmelle.

Autiotupa on reitin puolessa välissä, pieni mutta hyvin varustettu ja siisti, yövyimme siellä. Sunnuntaina meitä odottaa auto polun päässä ennen asfaltin alkua. Haemme loput autot Juuasta ja palaamme kotiin.

Retken vetää Reino Moller , [reino.moller\(at\)telemail.fi](mailto:reino.moller@telemail.fi), p. 013 731056

SYDÄN- JA POLKURETKI VÄRTSILÄÄN 25.9. (ajantasaistettu versio)

Ainutlaatuinen mahdollisuus päästä rajavyöhykkeelle patikoimaan! Alussa katselemme luontokuvia näyttelyssä ja kuulemme tarinaa alueen historiasta. Sitten retki jatkuu lintutornille. Lintujen ihailun ja alkuverryttelyn jälkeen suuntaamme 1-5km:n patikoinnille. Tarjoamme makkarat ja nokipannukahvit! Bussikyyti matkailupysäkiltä klo 9, paluu n. klo 16. Hinta 15e.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen viimeistään maanantaina 19.9. [Riikka Turunen](#), p. 050 521 9056.

RUSKAMELONTAA VIINIJÄRVELLÄ JA TAIPALEENJOELLA 25.9.

Syksy on mitä mainiota melonta-aikaa. Veden päällä voi ihaila rantojen väriloistoa. Syksyn valon kuulas pehmeys luo kontrastin kesän kirkkaudessa tehdyille melontaretkille.

Sunnuntai aamuna kokoonnumme Hasaniemen vajalle klo 07.30. Pakkaamme kanootit traileriin tai autojen katolle ja ajamme melonnan lähtöpaikkaan Vaivion kurssikeskukseen Liperissä.

Melontareittimme suuntautuu ensin pitkin Keretinlahtea. Pian edessämme aukeaa Myhkyränselkä ja jyhkeä Myhkyränsaari keskellä selkää. Jatkamme pitkin selkää kohti Kaarreniemen kärjen ja Sotkuman puoleisen rannan kapeikkoa. Pujahdamme kapeikosta Venepohjan selälle. Suuntaamme poikki selän nk Kaprakan rantaan. Tauottelemme ja jatkamme kohti Käsämää. Sillan jälkeen tulemme Viinijärven nk. tummalle puolelle. Tummempi vesi johtuu järveen valuvista suoovesistä. Koska vesi virtaa kirkasvetisestä Venepohjan selästä tummalle puolelle, säilyy tämä puoli järveä kirkasvetisenä. Järven etelärantaa melottuamme saavumme Viinijärven kylän rantaan ja Taipaleenjoen suuhun. Ihailemme joen suussa olevia venevajoja ja etsimme hyvän maataukopaikan.

Mikäli saamme järjestettyä noutokuljetuksen Taipaleenjoen Siikakoskella olevasta Komperon kotiseutumuseosta, suuntaamme pitkin jokea kohti Siikakoskea ja savusaunaa. Jos kuljetusta ei onnistuta järjestämään, palaamme takaisin Vaivion Kurssikeskukseen, meloen kuitenkin eri reittejä, kuin tullessa.

Mukaan varataan normaalit melontaretken varusteet ja päiväretkievää. Tauottelemme sopivin välein joko kellumalla tai sopivan rantautumispaikan löydettyämme pidämme maatauon.

Melontaretki on sopiva aloitteleville melojille, sillä isoja ja aallokkoisia selkiä ei ole. Vauhti on leppoisaa ja aikaa jää luonnon katseluun. Saatamme myös havaita etelään muuttavia lintuja. Melontamatkaa saanemme aikaiseksi n 25- 35 km riippuen reitistä. Takaisin Joensuussa olemme n. klo 17.00

Retkelle **ilmoittautuminen 16.9. mennessä** Matti Nylanderille
p. 044 5261145 tai matti.nylander@gmail.com

VALOKUVA- JA VARUSTEILTA 4.

Maanantaina 3.10. klo 18.00 – 20.00 Carelicumin auditorio, Torikatu 21 C.

Teema: KAKSI ERILAISTA LAPPIA. Ladun tämän kesän 60-vuotis juhlavaellus suuntautui 20 hengen voimin Kevon luonnonpuiston ja sen ympäristön vaellusreiteille. Paikka kuuluu jokaisen vaellusta harrastavan yleissivistykseen ja perusreiteihin. Onko Suomen komein kanjoni maineensa veroinen? Mitä muuta retkeläiset löysivät matkan varrelta. Retkeläiset näyttävät kuviaan ja kertovat kokemuksiaan.

Sarekin kansallispuisto Ruotsissa on Euroopan villein ja kulkijalle ehkä vaativin alue. Polkuja ei ole, korkeuseroja riittävästi, virtavaa vettä joskus liiankin kanssa. Sää korkealla vuoristossa saattaa olla haastava. Edellisellä Ladun vaelluksella 2005 vaeltajat kohtasivat sekä uljaita maisemia että sateen aiheuttaman vedenpaisumuksen. Miten tänä vuonna onnistui?

Retkeläiset näyttävät kuviaan ja kertovat kokemuksiaan.

JOENSUUN LATU 60 V

Joensuun Latu täyttää tänä vuonna 60 vuotta. Perustava kokous on pidetty 16.10.1951. Juhlimme pitkää taipaletta täsmälleen samana päivänä sunnuntaina 16.10. Juhlsta ei ole toistaiseksi päätetty muuta kuin, että mitään pönäkkää juhlaa ei järjestetä, vaan juhlimme työn merkeissä. Lykynlammella, jossa voi järjestää isollekin joukolle monenlaista tekemistä.

Jos sinulla on ideoita tai erityistaitoja, päästä ne esiin ja kerro! [eero.oura\(at\)pkssk.fi](mailto:eero.oura(at)pkssk.fi) tai p. 045 260 8551.

VALOKUVA- JA VARUSTEILTA 5.

Maanantaina 7.11. klo 18.00 – 20.00 Carelicumin auditorio, Torikatu 21 C.

Teema: RETKIÄ MAAILMALLA. Polkupyöräily on yksi tapa kulkea pitkiä matkoja – erilainen verrattuna Ladun retkiin. Mike Miikkola on liikkunut paljon ja kaukana, pyöräillyt yksin ja seurassa. Tänä vuonna hän teki pitkän retken Kaliforniassa, edellisenä vuonna Albaniassa. Mike kertoo ja näyttää kuvia reissuiltaan.

Skotlanti ei kuulosta erityisen houkuttelevalta vaelluskohteelta. Onko siellä muuta kuin yksitoikkoista nummea? Sataako siellä koko ajan? Miten sellaiseen paikkaan pitää varustautua.

Eero Oura kävi syksyllä 2011 useamman viikon vaelluksella pohjoisessa ja uloimmilla saarilla. Retki osoittautui aika vaiherikkaaksi eikä ollenkaan helpoksi. Eero näyttää kuvia ja kertoo kokemuksistaan.

ROSPUUTTORETKI 19. - 20.11. KOIVUSUOLLE / KOITAJOELLE

Teemme rospuuttoretken syksyn pimeimpään aikaan marraskuun lopussa Koitajoelle ja Koivusuolle. Kohde on tuttu, mutta se ei haittaa: paikka on upea ja kestää kulkemisen ties kuinka moneen kertaan ja tämä vuodenaika on harvinaisen ihana. Lunta tai kuuraa saattaa olla, rannat ovat riitteessä. Puut ovat paljaana ja luonto on karu. Päivä on lyhyt, polku hyvä ja tupa lämmin.

Majoitumme Metsähallituksen Polvikosken kämpälle, jonne mahtuu isompikin porukka. Kämpässä on iso tupa, makuutiloja ainakin kymmenelle, pieni keittiö, hyvä rantasauna ja se sijaitsee sopivasti viikonloppuretken puolivälissä.

Toisena päivänä kuljemme etelästä pohjoiseen Lakonkankaan pysäköintipaikalta reilu 10 km Koitajoen vartta Polvikoskelle. Matkan varrella on kaksi autiotupaa ja useita tulentekopaikkoja.

Toisena päivänä kuljemme Polvikoskelta pohjoiseen 20 km mittaisen Pirhun kierroksen. Upeita paikkoja ovat mm. aava ja märkä Koivusuo, jyhkeä Pirhunvaara, sen takana ikivanhaa metsää Pirtupolun varrella, jossa edellisellä kerralla oli temmeltänyt susilauma. Koitajoen ylitämme omatoimisesti kanoottilautalla jos Metsähallitus on poistanut lossin talveksi käytöstä. Rajavartijatkaan eivät antaneet lupaa käyttää heidän rajavyöhykkeellä olevaa siltaansa, joten joudumme virittämään. Takaisin tullessa Koitajoen itäpuoli on tasaista helppokulkuista kangasta.

Lähdemme Joensuusta mahdollisimman harvoilla autoilla varhain lauantaiaamuna. Toinen porukka lähtee eteläpäästä, toinen laittaa Polvikosken kämpän lämpiämään. Kanootti kuljetetaan etukäteen yläjuoksulle ja rakennetaan lossi. Illalla syödään, saunotaan ja jutellaan mukavia. Kun sopivasti järjestelemme autot, voi molempina päivinä kulkea eri matkan. Omat eväät, Latu maksaa kämpän, autokunta maksaa kuskille bensakulut.

Retken vetää Eero Oura, **kyselyt ja ilmoittautuminen** eero.oura@pkssk.fi tai 045 2608551. Lisää tietoa www.luontoon.fi → Koitajoki ja → Tapion taival

VIKONLOPPURETKI UTÖHÖN 25. - 27.11.

Vuoden pimeimpinäkin hetkinä Utön saari ja sitä ympäröivä luonto on karu ja kokemisen arvoinen. Utö on Suomen eteläisin asuttu saari. Se kuuluu Länsi- Turunmaan kaupunkiin entisen Korppoon kunnan alueella. Saarella asuu nykyään pysyvästi n. 50 henkilöä. Utössä on Suomen vanhin majakkapaikka. Saarella asuva Hanna Kovanen toimii oppaana majakkaan tutustuessamme.

Paljon muutakin mielenkiintoista saaresta voit lukea saarta esitteleviltä nettisivuilta utö.fi Lähdemme retkelle 25.11. varhain aamulla Lauri Kokkosen luotsaamalla bussilla. Yhteysalus Utöhön lähtee Pärnasista klo 18.15 ja Utön saarelle saavumme 23.15. Majoitumme matkustajakoti Fågellissa 2 hh. Keittiö, suikut ja vessat yhteiset. Tarkemmat tiedot bussin lähtöajasta ja –paikasta sekä ohjelmasta annetaan lähtijöille retkikirjeessä hyvissä ajoin ennen matkaa. Toivomuksia voi esittää nettisivujen antamien tietojen perusteella.

Ruokamme valmistamme itse, mutta saarelta löytyy myös kauppa ja ruokailupalveluja halukkaille.

Sunnuntaiaamuna 27.11. yhteyslautta Eivor lähtee klo 11.15 Utön satamasta ja kuljettaa meidät takasin Pärnasiin. Paluumatkalla valoisan aikaan voit mitä todennäköisimmin nähdä laivan kannelta merikotkan liitelevän ulkosaariston yllä.

Matkalle pääsee 50 ensimmäistä ilmoittautunutta. Mikäli halukkaita on enemmän, pyritään järjestämään lisää majoitustilaa.

Matkan hinta muodostuu kuljetuksista ja majoittumisista. Mikäli lähtijöitä on 14, hinta on n. 250 €/hlö.

Ilmoittautumiset 14.10. mennessä Matti Nylanderille, p. 044 5261145 tai matti.nylander@gmail.com

KAAMOKSEN HIIHTOVIIKKO KIILOPÄÄN ENSILUMILLA 3. – 10.12.

Puijon ja Joensuun Latujen yhteinen reissu Lapin ensilumille kaamokseen. Asustelemme aikaisempien vuosien tapaan Kiilopäällä, majoitusvaihtoehtoina hotelli Niilanpää (1 ja 2hh), rivitaloyksiö ja –huoneisto, lomaosake, Pohjan Ukko ja Pohjan Tytär.

Hotellimajoituksen hintaan sisältyy aamupala, kaikissa majoitusvaihtoehdoissa vuodevaatteet. Kiilopään – Saariselän latuja on tähän aikaan alkutalvesta avoinna takuuvarmasti valaistu yhdyslatu ja lumitilanteen mukaan paljon muuta. Umpihankea riittää ja kaamos on parhaimmillaan.

Seuraa Puijon Latu ry:n tiedotusta www.suomenlatu.fi/puijonlatu tai Joensuun Ladun sivuilta marras-joulukuun kalenterista!

Tiedustelut ja ilmoittautuminen: Pekka Tikkanen, mieluiten sähköpostilla pekka.tikkanen@ppa.inet.fi, p. 040 501 0345.

KERTOMUKSIA TAPAHTUMISTA JA RETKILTÄ

Retkiruokakurssilla keväällä 2011

Joensuun Latu järjesti Pärnävaaran urheilukeskuksella retkiruokakurssin toukokuun ensimmäisenä viikonloppuna. Kurssin vetäjänä toimi Liisa Oura ja meitä osallistujia oli noin tusina. Sijainti oli mainio ja koolla varsin mukiinmenevä joukko.

Aluksi Liisa kertoi yleistietoa ruokailuun liittyvistä asioista sekä erilaisista retkeilyyn soveltuvista ruoka-aineista. Nykyään on tavan ruokakaupoissakin mukavat valikoimat aikaa kestäviä ruokatarvikkeita: kuivattuja marjoja ja hedelmiä, näkkileipää, perunamuussiaineksia ja pussikeittoja. Näillä on myös ansaittu paikkansa retkeläisten repuissa. Kurssille osallistujilla, niin kuin itselläni, perussyy osallistua kurssille olikin halu laajentaa retkien eväsvalikoimaa ja päästä ihan herkuttelemaankin bravuurikokkauksilla luonnon helmassa. Monen suusta kuului myös toteamus, että ikuisille pasta-aterioille kaivattaisiin vaihtoehtoja.

Teoriaosuuden jälkeen ryhdyimme valmistamaan ruokia käytännössä. Tai, oikeammin sanottuna, ryhdyimme kuivattamaan ruoissa käytettäviä raaka-aineita seuraavan päivän kokkailuja varten. Kurssilaisille jaetuissa monisteissa oli erilaisia reseptejä ja jaoimme ne kurssilaisten kesken pareittain tehtäviksi. Minun työparinani oli Nepalista kotoisin oleva Barun, jonka kanssa ruuanlaitto sujui varsin supsikkaasti. Mukava oli myös vaihteeksi kokkailla englanniksi. Meidän valmistettavaksemme tuli Revontulikeitto, eli englantilaisittain Northern lights –soup. Hmm, ainakin nimi kuulosti eksoottiselta, joten mielenkiinnolla jäimme odottamaan, että mitä siitä tulee.

Kuivattaminen tapahtui sieni- ja marjakuivureilla joita oli ns. kaappimalleja sekä pienempiä pöytämalleja. Kurssilaisille kävi pian kuitenkin selväksi, että näillä kuivureilla voi kuivata paljon muutakin kuin marjoja ja sieniä. Kuivureihin pätee ehkä sama nyrkkisääntö kuin mikroaaltouuniin. Eli niin kuin kistaa ei pidä mikroaaltouuniin laittaa, niin kistaa ei pidä myöskään kuivuriin laittaa. Mutta siinäpä se raja sitten kulkeekin. Me nimittäin ladoimme kuivureihin lohta, kanaa, poroa ja nautaakin, tosin pienityssä tai jauhetussa muodossa. Sinne menivät myös porkkanat, sipulit, ananakset, purjot ja paprikat ja taisimmepa kumota yhden hernekeittopurkillisenkin siivilälle kuivuriin laitettavaksi. Ja sittenpä ei muuta kuin koneet yöksi hurisemaan ja seuraavaa päivää odottamaan.



Lauantiaamu oli keväisen kuulas ja aurinkokin suostui tulemaan ulos kokoontuneita retkikokkailijoita lämmittämään. Huikeaa oli nähdä, kuinka edellisiltana pienimistämme ruoka-aineista olivat koko ja paino hävinneet kuivureiden uumenissa. Jokainen saattoi mielessään verrata kuinka paljon nämä ruoka-aineet painaisivat rinkassa kuivattamattomina. Painoa tulisi lisää hyvinkin muutama kilonpoikanen. Sittenpä näitä ruoka-aineita ryhdyttiin ennallistamaan. Käytännössä siis lohet, jauhelihat, sipulit, paprikat ynnä muut laitettiin likoamaan veteen. Oman tietämyksensä vaatii myös se missä vaiheessa mikäkin ruoka-aine on hyvä laittaa trangiaan porisemaan, että kaikki ainesosat ovat oikeaan aikaan kypsiä. Tätä olikin hyvä harjoitella käytännössä.

Pian porisivatkin trangioissa erilaiset gourmet-ruuat ja herkulliset tuoksut leijailivat pitkin Pärnävaaran urheilukeskuksen pihamaata. Barunin ja minun Northern light –soupistakin kehkeytyi vallan mainio. Vihdoinkin sain jotain tasoitusta lapsena lukemilleni Viisikko-kirjojen eväskuvauksille. Heillä kun oli aina seikkailuissaan mukana jotain Anne-tädin kinkkupiirakkaa ja August-enon kaatamaa hirveä. Tai jotain sinne päin. Nyt meilläkin oli omat herkkuateriat ja pääsimme kurssin kenties mieluisimpaan osuuteen, eli ruokien maisteluun. Harvoinpa sitä saa normaalioloissakaan kokea seitsemän–yhdeksän ruokalajin ateriaa, joista vielä kaikki ruuat maistuvat hyviltä. Tällainen oli nimittäin tilanne tällä retkiruokakurssilla.

Kurssilta tarttui paljon tietämystä ja hyviä vinkkejä reppuun. Oleellista oli myös kokeilla kuivattamista ja ennallistamista käytännössä. Kuivattamisen ideahan kuulostaa yksinkertaiselta, mutta kyllä siinä monella on vastassa se kuuluisa kynnyks ryhtyä tuumasta toimeen ilman tämänlaista kurssia. Suosittelen tätä kaikille, varsinkin useamman päivän retkeilyä harrastaville, jotka haluavat säästää energiaansa rinkan kantamiselta maisemien ihailuun. Lisalta sekä kurssilaisilta sai hyviä vinkkejä esim. siitä mistä saa parasta perunamuusijauhetta tai missä nettiliikkeessä on hyvä valikoima retkiruokailuun liittyvää tarpeistoa. Tällaiset asiat jos kiinnostaa, niin eipä sitten muuta kuin kurssille osallistumaan.

- teksti *Petra*, kuvat *Barun*



(c) Barun Khanal

Melomassa Kolovedellä 10.–12.6.2011

Vuosi sitten keväällä pujottauduin kajakkiin Hasanniemessä Joensuun Ladun melontakurssilla. Sain silloin perusopetusta melontatekniikasta ja turvallisuudesta. Helteinen viime kesä kului isompien vesien äärellä, ajopelinä oli moottori- ja soutuvene. Melonta jäi vähäksi, mutta onneksi tänä keväänä pääsin latulaisten ja kauhojien yhteiselle, aloittelijoille ja melonnan peruskurssin käyneille suunnatulle melontaretkelle. Olin keväällä retkeilyopissakin, Matin ja Maijan vetämällä retkeilyn peruskurssilla opeteltiin suunnistusta, ensiapua, retkiruokien valmistusta trangialla, teltan pystytystä ja muita retkellä selviytymistaitoja, joten tämä Koloveden retki oli kuin minua varten räätälöity käytyjen kurssien käytännön harjoitus. Tiesin entuudestaan, että Koloveden kansallispuiston maisemat ovat upeat; kapeat vesiväylät, ajoittain pystysuorina nousevien kallioiden reunustamina, panee mielikuvituksen laukkaamaan ja etsiskelemään kallioiden kätköistä muinaisten taitelijoiden taideteoksia. Ja sinne pääsin 15 muun melojan kanssa. Perjantai-iltapäivänä kokoonnuimme kajakkivajoille Hasanniemeen, kalusto pakattiin autojen katoille ja Ilkan ja Päivin auton peräkärriin, tuo rakennelma, 9 kajakkia kolmessa kerroksessa, pani muutaman ohikulkevan autoilijan hieraisemaan silmiään. Hienosti kajakkitorni pysyi kasassa ja 80 km:n ajon jälkeen olimmekin Kirkkorannassa. Jännitti, noinkohan oikeanlaisia kampeita oli tullut pakattua mukaan, ainakin juomaa, teltta, makuupussi, aurinkovoide, uikkarit ja ruokaa oli mukana. Ai niin, ja tietysti mela, turvaliivi ja aurinkolasit!

Perjantai-illan soutu-urakka oli noin 5 km:n matka Lohilahden leiripaikalle. Järvi oli rauhallinen, aurinko paistoi, meloimme hiljaa, ehkä joku majava tai muu järven asukas sattuisi näyttäytymään? Taisimme pitää kuitenkin sen verran ääntä, että majavat pysyivät meiltä piilossa, toisin kuin Eero Ouralta, joka meloi perässämme yön valoisina tunteina, ja kohtasi tuon ahkeran rakentajan. Ilta kului mukavasti, kaikki löysivät leiripaikan kallioiselta rannalta, ruoka maistui. Iltauinnilla kävimme teltta- ja ruokakaverini, Eilan kanssa läheisessä poukamassa, jonne Liisa ja Minna olivat pystyttäneet leirinsä. Vesi oli lämmintä! Uni maistui teltassa, vaikka pikkuisen tarkemmin olisi pitänyt valita ”sängyn” paikka ja kierrellä kiviä, mutta ensi yönä teltan paikka koemaataan ennen pystytystä!

Retkellä oli kova tahti, klo 9 lauantaiaamuna oli lähtö luontopolkua kiertämään, vaihtelevassa maastossa kävely vetreytti jalkoja ja intoa pursuten taas istuuduimme kajakkeihin kohti uusia seikkailuja. Lauantaipäivä oli reipas melontapäivä, pieni tuuli virkisti, aurinko paistoi, vesi oli upean sininen. Jos olisin ollut muinainen maalari, niin näin todella hienoja maalauksenpohjia, en oikein osannut arvioida, oliko näihin jylhiin kallioihin jo joku kerinnyt maalata saaliseläimiä tai metsästäjiä. Huomasin, että melontani ei ollut ihan kohdallaan, taisin olla suurimmaksi osaksi joukon peränpitäjänä. Onneksi kokeneemmat melojat antoivat vinkkejä kajakin käsittelyyn ja melontatekniikkani paranteluun ja jättäytyivät ihan viimeiseksi, jotta satunnaisella melojalla säilyi turvallinen olo.

Kaikilla retkillä ”parasta ovat eväät”, evästelytauot toivat tauon melontaan. Eväspussit ja trangiit kaivettiin esille ja kohta alkoi kalliolla vedet porista. Taas ihmettelin, miten hyvältä pussisoppa maistui luonnossa, kotona ei niitä söisi kuin tosi kipeänä.

Lauantai-iltana laskimme maihin Pitkäsaareen, nimensä mukainen pitkä ja kapea saari, jossa oli parikin leiriytymispaikkaa. Meidän porukka leiriytyi sinne parempaan paikkaan, jossa oli laituri helpottamassa rantautumista. Samat rutiinit ruokailuineen ja teltan pystytyksineen oli taas edessä, tällä kertaa teltpaikkamme oli heinikossa, taatusti pehmeällä alustalla. Illalla lähdimme Eilan kanssa tutkimaan Pitkäsaarta, siellä tapasimme muitakin retkeilijöitä, ja mukavia maisemia, hienoja kiviä, vaikkapa norpan lepokiviksi sopivia. Onneksi digikamerassa ei tarvitse säästellä filmiä, sillä sitä paloi.



Melokit rannassa.

Yöllä heräsin ukkosen jylinään ja aamulla hentoon sateen ropinaan. Kajakkeja pakatessa alkoi ukkosen todennäköisyys kasvaa. Retkenjohtaja-Eero ajoi meidät kuitenkin vesille ja lyhyen melonnan jälkeen taas maihin, Mäntyniemeen ja luontopolulle. Kävelyretken aikana tuli muutama tippa vettä, mutta se ei metsässä haitannut. Ja rantaan päästyämme, ukkospilvet olivat jo jatkaneet matkaansa ja meille avautui taas sininen järvenselkä.

Kiersimme Peukalosaaren, Suomen kauneinta venereittiä, ja käännyimme Kuhaselän kautta Kotaselälle, jonka leiripaikalla valmistimme sunnuntailounaan. Tuuli alkoi vähän nostella aaltoja, kun lähdimme viimeiselle etapille. Laajankaarteenselältä kaarsimme vielä Ukonvuorelle, josta on löydetty Koloveden ehkä parhaiten säilyneet kalliomaalaukset. Minä jäin kajakkiin ihailemaan kallioita, osa ryhmästämmä rantautui ja kiipesi katselemaan lähempää maalauksia. Ihan viimeisellä suoralla ennen Kirkkorantaa norppa näyttäytyi melojille, minä keskityin melontaan, joten uskon vain muiden puheisiin norpasta.

Meillä oli erittäin onnistunut retki: säät suosivat, minäkin jaksoin meloa (yhteensä noin 45 km), näin paljon sellaisia maisemia, joita en muuten kuin kajakista olisi voinut katsella. Uni maistui teltassa luonnon ääniin nukahtaen, ruokaa oli tarpeeksi ja retkitoverit mukavia. Ainoa puuttuva asia retkellämme oli iltanuotio. Metsäpalovaroituksen vuoksi avotulenteko oli kielletty, nuotiomakkarat ja letut jäivät paistamatta. Silti, tämän viikonlopun jälkeen olen taas monta mukavaa muistoa rikkaampi!

- Marjatta Partanen

Naisten retki Patvinsuolle 2011

Tämä on matkakertomus tämänvuotisesta naisten retkestä Patvinsuon kansallispuiston maisemiin. Kerron asioita aloittelevan retkeilijän näkökulmasta. Olin jo jonkin aikaa miettinyt sopivaa tilaisuutta lähteä mukaan luontoretkelle johonkin Pohjois-Karjalan retkikohteeseen. Naisten retken kautta sain hyvän tilaisuuden tutustua retkeilyn mielenkiintoiseen maailmaan hyvässä ja kokeneessa seurassa. Oma edellinen kokemukseni retkeilystä sijoittuu jonnekin lapsuuden ja teininuoruuden rajamaastoon, lukuun ottamatta rokkifestivaali telttailuja, jotka eivät tunnetusti sijoitu niin luonnonhelmaan. Naisten retkestä luin ilmoituksen lehdestä ja päätin lähteä viettämään erilaista viikonloppua luonnon helmaan, pois kaupungin ytimeistä.

Ryhmä koostui seitsemästä eri-ikäisestä ja erilaisista taustoista tulevasta naisesta. Ryhmän vetäjänä oli kokenut luonnossa liikkuja Eeva Vornanen. Pidimme ennen retkeä suunnittelupalaverin Linnunlahden siirtolapuuharhalla. Kokoontumisessa kävimme läpi perusasioita varusteista, retken ohjelmasta ja aikataulusta sekä reitistä.

Starttasimme matkaan aikaisin lauantaiamuna kimppakyydein kahdella autolla. Lähtöpaikalla Noljakassa pakkasimme autot ja jaoimme porukan kahteen ryhmään. Osalla ryhmäläisistä jo matka Noljakkaan tuotti pieniä mutkia matkaan. Eksyminen oli mahdollista, kun on kolme naista samalla autolla liikenteessä ja kaikilla on yhtä aikaa paljon puhuttavaa. Luontotupa Suomulle saavuimme reilun tunnin ajomatkan jälkeen. Seuraavaksi olimmekin siten valmiit laittamaan rinkat selkään ja aloittamaan retken varsinaisesti.

Patvinsuon kansallispuistossa on kauniita ja helppokulkuisia reittejä, ilman suuria ja vaativia maastonvaihteluita. Reittejä voi suositella jokaiselle retkeilystä kiinnostuvalle aivan vasta-alkajasta lähtien. Suurin osa matkasta liikuttiin pitkospuita pitkin, niiden kunto vaihteli jonkin verran, välillä oli tosi huonokuntoisiakin pätkiä. Jalkoihinsa sai keskittyä että pysyy pystyssä rinkka selässä. Tosin luonnonkauniista maisemistakin ehdittiin nauttia matkan varrella, siitä hyvä esimerkki oli muun muassa yöpymispaikka Pokkaniemi. Se sijaitsi avarassa niemennokassa, jota ympäröi kirkas vesi ja valkoinen hiekkaranta. Aivan äärettömän kaunis ja upea leiriytymispaikka. Siellä kuluisi aurinkoinen kesäpäivä nopeasti aivan etelän aurinkorantaloma hengessä. Muutenkin kiersimme erityisesti sunnuntaina kauniita maisemia Hietavaaran, Lapinsaaren ja Kuikkaniemen ympäristössä poiketen hieman syrjään suosituimmalta reitiltä.



Lauantaina matkamme suuntautui alkumatkasta suomalaisiin ja Teretin lintutornille. Sieltä käsin oli tarkoitus tehdä lintuhavaintoja. Ne jäivät hieman vähemmälle, mutta näimme suolla kuitenkin ainakin itselleni uuden lintututtavuuden keltavästäräkin. Se oli kaunis ja värikäs lintu, josta oli jo aiemmin ollut ryhmän kesken puhetta. Niinpä keltavästäräkin osuessa kohdalle lajia ei voinut olla tunnistamatta, edes tällainen ei niin suuri lintutieteilijä. Lintujen äänten tunnistus ei tosin natsannut saletisti kaikilla muillakaan ryhmän jäsenillä. Tästä esimerkkinä, kun saavuttuamme sunnuntaina Suomun luontotuvalle, kuului pihasta erikoinen ääni. Luulimme ensin sitä jonkin linnun ääneksi, mutta kuinka ollakaan se olikin saksalaisen matkailuauton varashälytin.

Sunnuntainen Suomunjärven kierros oli kaunis ja reitti kulki paljon myös aivan veden äärellä. Lauantaipäivänä matkaa kertyi reilu 18 kilometriä ja sunnuntaina noin 12 kilometriä, eli yhteensä matkaa kertyi noin 30 kilometriä. Matkavauhti oli mielestäni sopiva, jaksoin patikoida hyvin koko matkan. Taukoja pidimme riittävästi ryhmän toiveiden mukaisesti, missään vaiheessa matkaa mitään tullut mitään isoa väsymystä. Sen verran täytyy kuitenkin myöntää, että kyllä lauantai-iltana nuotiolla istuessa ja maailmaa parantaessa, tunti kropassaan ja erityisesti jaloissaan että matkaa on taivallettu koko pitkä päivä. Palauttava venyttely ja riittävä nesteytys auttoivat palautumiseen kyllä hyvin. Niinpä sunnuntaiaamuna herätessä oli taas lähes elämänsä kunnossa.

Sunnuntaiaamu oli vielä yön jäljiltä niin viileä, että herkullinen aamupuuro piti nautiskella hanskat käsien lämmikkeenä. Nopeasti päivä kuitenkin lämpeni ja aurinko helli jälleen olemassaolollaan. Matkan päätepisteeseen Suomun luontotuvalle saavuimme sunnuntai-iltapäivän puolella, joimme vielä yhdessä lähtökahvit ja jatkoimme kotimatkaa autolla kohti Joensuuta.

Ryhmän yhteishenki oli hyvä ja rento, ääntä ja ohjeistusta riitti vaikka muille jakaa. Olimme niin äänekäs ryhmä että Otso, metsän kuningas jäi näkemättä. Ryhmässä vallitsi solidaarinen henki, ketään ei jätetty selviytymään yksin, vaan autettiin hyvässä yhteishengessä esimerkiksi tavaroiden kantamisessa. Yhden retkeläisen rinka tuotti matkan varrella ongelmia, yhdessä ratkottiin, miten hänen matkan etenemistään voitaisiin helpottaa. Itse koin että pääsin helposti ryhmään mukaan, vaikka en tuntenutkaan ryhmän jäsenistä ketään ennen retkelle lähtöä. Positiivisella fiiliksellä, iloisella kikatuksella, joka muuten tarttuu koko porukkaan, sekä sisulla pärjää tunnetusti aika pitkälle. Itse olin ryhmän niin sanottu teini-ikäinen, vaikka niin teini enää olekaan ainakaan numeroissa mitattuna.

Matkan aikana ei onneksi sattunut mitään suurta ensiapua vaativia tapaturmia. Itsekin säästyin rakoilta, hiertymiltä ja pahemmilta hyttysen pistoilta. Ainoastaan auringossa palaminen kuumotteli sitten illasta hieman iholla, mutta Bepanthen voide auttoi rauhoittamaan ihoa.

Sääolosuhteet olivat kokonaisuudessaan varsin suosiolliset koko retken ajan. Lauantaina paistoi aurinko täydeltä terältä koko päivän. Paitsi aivan illalla, kun oli jo nukkumatin aika, alkoi sitten vesisade ja tuuli yltyi tosi kovaksi yön aikana. Tuuli riepottelikin telttaa melkoisesti ja hyvällä mielikuvituksella löysin jo itseni aivan muualta kuin kuivasta teltasta. Yöpyminen teltassa meni kuitenkin hyvin ennako-odotuksiini nähden. Teltta pysyi kuivana ja paikoillaan, eikä yön aikana tullut kylmä. Eniten yöunia häiritsi liian ohut makuualusta, mutta oikealla asenteella yksi yö menee vaikka päällä seisten, niin tuostakin selvittiin.

Tästä oppineena retkeilyvarusteiden laatuun on järkevä kiinnittää jatkossa huomiota. Kannattaa hankkia alusta alkaen laadukkaita varusteita, ne kestävät paremmin käyttöä ja onhan se ekologisempaa olla ostamatta joka vuosi jotain uutta. Rinka minulla oli lainattuna Joensuun ladulta eikä sen kanssa ollut mitään suuria ongelmia. Vähän oli alkuun totuttelemista rinkan olemassaoloon, mutta melko nopeasti sen kantamiseen tottui. Ruokaa oli matkassa aivan riittävästi. Oma ruokavarastoni koostui lähinnä tonnikalapusseista, hapankorpuista, pussikeitoista sekä pähkinöistä ja proteiinipatukoista. Tärkeänä osana retken onnistumista oli myös riittävä veden nauttiminen, koska erityisesti lauantai oli melkoisen kuuma päivä. Lauantaipäivän vesitarpeet kannoin mukani kotoa asti noin puolentoista litran verran.

Minulle jäi naisten retkestä Patvinsuolle hyvä kokonaisfiilis ja tunne että voin lähteä retkeilemään luontoon toisenkin kerran. Ja ainakin tällä porukalla retkeilystä voisi muodostua minulle uusi mielenkiintoinen ja erilainen harrastus. Tärkeintä mielestäni retkeilyssä on ryhmän hyvä yhteishenki, aito eläytyminen luontoon ja luonnon ehdoilla liikkuminen. Sekä sopiva matkavauhti, jolloin kauniista luonnon maisemista ja yhteydestä luontoon saa varmasti eniten irti.

- *Sanna*

Lisää tietoa Ladun menneistä ja tulevista tapahtumista:

<http://www.suomenlatu.org/joensuunlatu/>

Liity jäseneksi:

Käy klikkaamassa sompaa Ladun nettisivuilla

<http://www.suomenlatu.org/joensuunlatu/> tai sähköpostitse eila.partsu@gmail.com tai soita Eilalle, p. 050 502 8440.

JÄSENEDET:

Jäsenistöllä on mahdollisuus lainata Ladulta retkeily- ja liikuntavälineitä kohtuulliseen hintaan ja tutustua näin itseään kiinnostavaan lajiin. Välineet ja varaus: www.suomenlatu.fi/joensuunlatu --> varusteet --> lainaus- ja varaustilanne.

Suomen Ladun jäsenetuina saat mm. 6 kertaa vuodessa ilmestyvän ”Latu ja Polku”-lehden sekä alennusta mm. Kiilopään tunturikeskuksessa, Kilpisjärven Retkeilykeskuksen, Hotelli Jeriksen ja Pyhätunturi Oy:n majoituksista, Karttakeskuksen karttatuotteista, Partiokaupan ja Retkiaitan tuotteista, Welhonpesän ja Trekki-nettikaupan tuotteista, Hertz autovuokraamosta sekä Fenno-optikkoliikeketjun tuotteista, Ruotsin STF:n ja Norjan DNT:n tunturimajojen käyttöoikeuden, Autoliiton kansainvälisen leirintäkortin.

Tarkemmin http://www.suomenlatu.fi/suomen_latu/jasenedut/

Seuraava jäsentiedote, 1/2012, ilmestyy vuoden lopulla.

LIKUNNAN ILOA JA ILOA LIKUNNASTA!